

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Hajdú István Csaba ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen rendes felmondás jogellenessége jogkövetkezményei iránt a Tatabányai Munkaügyi Bíróságnál 2.M.858/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2.Mf.20.162/2007/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2.Mf.20.162/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 100.000 /egyszázezer/ forint felülvizsgálati
eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében a munkáltatói rendes felmondás jogellenességének megállapítását és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte, eredeti munkakörébe történő visszahelyezésének mellőzésével. Kérte kötelezni az alperest az elmaradt munkabérhez igazodó 10%-os mértékű, 785.867 forint tagdíj O.-ba, 1,5%-os mértékű, 117.880 forint kiegészítő nyugdíjpénztári díj O. M.-ba, valamint havi 6.000 forint összegű, összesen 84.200 forint O. E.-ba történő megfizetésére is.

A Tatabányai Munkaügyi Bíróság 2.M.858/2005/23. számú ítéletével a keresetet elutasította és a felperest 200.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2001. december 17-étől állt az alperes alkalmazásában,

2002. augusztus 1-jétől a K. R. t.-i igazgatója volt. Munkaviszonyát az alperes 2005. augusztus 31-én kelt rendes felmondásával szüntette meg azon indokolással, hogy a felperes által vezetett fiók értékesítési tevékenysége elmaradt a kiírt teljesítménymutatóktól és ez hátrányosan befolyásolta a régió előnyös pozícióit is. A munkáltató a felperes terhére rótt, hogy a munkaköri leírásában szereplő, meghatározott vezetői, irányítási, ellenőrzési feladatait folyamatosan nem megfelelő minőségben végezte, a szervezeti egység működésében emiatt zavarok mutatkoztak, a felperes irányítása alatt dolgozó vezető beosztású munkavállalók közül többek visszaminősítésére, illetve munkaviszonyuk rendkívüli felmondással történő megszüntetésére került sor. A felmondásban rögzítésre került, hogy a fiókban az ügyintézők tudásszintje nem volt megfelelő, az ügyfél-kiszolgálás gyenge színvonalon történt, az ügyfélhívó teljesítménye pedig elfogadhatatlan.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a becsatolt iratok - revizori jelentés, a Főosztály jelentése - egyértelműen bizonyítják, hogy a t.-i fiók teljesítménye a régión belül a leggyengébb volt, az a régiós átlag és az országos átlagteljesítmény alatt maradt. A bíróság S. L. munkahelyi felettes tanúnyilatkozata alapján megállapíthatónak találta, hogy a felperes nem jelzett a vezetőség részére olyan problémát, amely megoldást igényelt volna, vezetői ellenőrzésének hiányát pedig bizonyította a bankban végrehajtott szabálytalan tranzakció, amelyről a felperes kellő időben nem adott számot. A felperes nem tett olyan konkrét javaslatot, amelyben megjelölte volna, hogy mely személyek esetében szükséges minőségi csere, mert nem tudnak megfelelni a banki elvárásoknak. A fiókvezető terhére írható, hogy az ügyintézők tudásszintje nem volt megfelelő, az ügyfélkiszolgálás gyengén működött, és az ügyfélhívó teljesítménye is elfogadhatatlan volt. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint az alperes kellően igazolta a rendes felmondás valóságtartalmát és okszerűségét, így a munkáltató intézkedése jogellenesnek nem tekinthető.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2.Mf.20.162/2007/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta kimondva, hogy a fellebbezési eljárásban a felek költségeiket maguk viselik.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a rendes felmondás azon indoka, miszerint a fiók teljesítménye elmaradt a kiírt eredménymutatóktól és a többi régiós fiók teljesítményétől, igazolást nyert, és azt a felperes maga sem vitatta. A felperes terhére rótt vezetői, irányítási, ellenőrzési feladatainak elmulasztását az alperes kellően bizonyította S. L. tanúnyilatkozatával, valamint az alperes revizori jelentésének, illetve a Főosztályának jelentésével. Egyebekben kifejtette,

miszerint a felperesnek javaslattételi joga lett volna arra vonatkozóan, hogy alperestől a beosztottak szakképzését igényelje, illetve kvalifikáltabb munkaerő alkalmazását kezdeményezze, amennyiben észlelte a fiók eredménytelenségét, az ügyintézők hiányos tudását, vagy az ügyfélkiszolgálás gyenge színvonalát. A felperes nem tudta bizonyítani, hogy kérése, javaslata ellenére az alperes humánpolitikai döntést nem hozott volna meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint is a rendes felmondás indokolása megfelel az Mt. 89. §-ában írt követelményeknek, indokai valósak és tényyszerűek, így a munkáltató intézkedése jogszerű volt.

A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet „megváltoztatására”, és az alperes kereset szerinti marasztalására irányult a Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés és az Mt. 102. § (3) bekezdés a) b) c) pontjának megsértését panaszolva. Sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok nem értékelték azon okirattal alátámasztott tényt, miszerint 2005. július 28. és 29-én D. B.-né állapotfelmérést tartott, és a fiókvezető teljesítményét 93,94%-osra értékelte. Érvelése szerint a másodfokú bíróság nem tette a tényállás részévé Sz. Sz., valamint F. L. tanúvallomását, akik alátámasztották azt a körülményt, hogy a felperesnek nem volt önálló humánpolitikai jogosultsága. A felperes álláspontja szerint a bíróságok nem vizsgálták a 2005. augusztus 1-jén kelt igazoló jelentés tartalmát, S. L. tanúvallomása saját jognyilatkozata tény-, és okszerűségének bizonyítására nem szolgálhat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában tartására és a felperes perköltség fizetésre kötelezésére irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére, csupán azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok megállapításánál és egybevetésénél nem történt-e iratellenes, vagy kirívóan okszerűtlen, logikátlan következtetés (BH 2001/197., BH 2002/29.).

Az adott esetben a jogerős ítélet alapjául szolgáló ítéleti tényállás és mérlegelés tekintetében jogszabálysértést megalapozó következtetés nem állapítható meg, ezért az a felülvizsgálati eljárásban is irányadó.

A rendes felmondás indokolásának első pontja rögzítette, hogy a felperes által vezetett fiók értékesítési tevékenységének

eredményessége 2005-ben elmaradt a kirótt eredménymutatóktól, illetve a régiós fiókok teljesítményétől. A felperes sem az eljárás során, sem a felülvizsgálati kérelmében nem támadta ezen megállapításokat, ezért a munkáltatói intézkedést ebben a részében a Legfelsőbb Bíróság nem vonta vizsgálódási körébe.

A rendes felmondás további indokai tekintetében az eljáró bíróságok helytállónan értékelték az alperes Ellenőrzési Főosztálya részéről készített átfogó vizsgálati jelentést, a Főosztálya által végzett ellenőrzés megállapításait, illetve S. L. tanúvallomását. Ezen bizonyítékok cáfolatára önmagában nem volt alkalmas a 2005. július 28-án és 29-én D. B.-né által készített fióki állapotfelmérés, amely ugyan a fiókvezető teljesítményét 93,94%-osra értékelte, azonban vizsgálatának széleskörű átfogó jellege elmaradt a korábban említett vizsgálati jelentésektől, abból pontosan nem volt megállapítható a fiókvezető teljesítménye értékelésének szempontrendszer.

Alaptalanul sérelmezte a felülvizsgálati kérelem, hogy az eljáró bíróságok nem értékelték azt a körülményt, miszerint a felperesnek nem volt önálló humánpolitikai jogosultsága, fegyelmi jogköre, és kizárólag javaslattevési jogosultsággal rendelkezett. A felperes mint fiókvezető kezdeményezhette volna a munkatársainak szakképzését, esetlegesen minőségi cseréjét, az ügyfélszolgálat gyenge színvonalának javítását. Ebből következően - mint azt az eljáró bíróságok helytállónan állapították meg - javaslattevési jogosultságával sem élt a vezetőtől elvárható módon, ezáltal magatartása közvetlenül is kihatott a fiók gyenge teljesítményére.

Alaptalanul sérelmezte felülvizsgálati kérelmében a felperes, hogy az eljáró bíróságok F. L. és Sz. Sz. tanúvallomását nem megfelelően értékelték. Az előbbi tanú vallomása érdektelennek nem tekinthető, mivel a felperessel munkaviszonya megszűnése kapcsán perben áll. Sz. Sz. tanúvallomása pedig konkrétumokat nem tartalmazott, úgy vallott, hogy „tudom, hogy a felperesnek voltak olyan törekvései, hogy a humán erőforrás biztosításánál vegyék figyelembe az általa javasolt személyeket is, nem láttam változást a régió magatartásában” (14. sorszámú jkv. 9. oldal). Ezen nyilatkozat alapján pontosan nem állapítható meg, hogy a felperes milyen javaslatot tett, mely személyekre vonatkozóan, illetve, hogy az alperes részéről történt-e intézkedés. E körben egyébként a felperes maga sem adott elő olyan konkrét bizonyítékokat, amelyek alátámasztották volna azon álláspontját, hogy a fiók működése érdekében - a személyi állomány vonatkozásában is - a szükséges intézkedéseket megtette.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2.Mf.20.162/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. március 19.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné
dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Zánthy János s.k. bíró**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő